

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево браћо и сестре, прође година дана како нас је напустио наш драги сабрат и самолитвеник протосинђел Јован. Провели смо ову годину без њега али са мислима на њега. Исто онако као што верујемо да и он је целу годину се молио за нас пред престолом Господњим. То је оно што нас обједињава, то је оно што нас држи у заједници, заједничка молитва једних за друге и љубав која ту молитву покреће. Отац Јован је био један примеран монах, свештенослужитељ Божијег олтара, али Господ зна зашто га је послао тада када смо сви очекивали и желели да он и са нама кроз сва времена док смо овде на земљи буде и служи са нама, али Божија је преча, Божији промисао је оно што ми људи не можемо ни да знамо, ни да сагледамо. Ево ми се сада помолисмо Богу за покој његове Душе, пожелесмо му да се настани тамо где нема болести, туге ни уздисања него где је живот бесконачни. Господ је васкрсао из мртвих и тиме осмислио наш живот овде на земљи али осмислио и нашу смрт, јер све што је рођено на овој земљи оно завршава смрћу, било људи, било биљке, било животиње, све што долази кроз рађање на овај свет, одлази кроз смрт из овог света. Такав је промисао Божији, такво рођење овог света, али нама је овај живот овде на земљи дат, да живећи овде на земљи учинимо себе достојним грађанима Царства Небескога. Отац Јован је то, нема сумње, успео у своме монашком животу који није дуго трајао али је био испуњен његовим усрђем, његовом љубављу, његовом молитвом, његовим трудом. Зато му је Господ и одредио место покоја где нема туге ни бола ни уздисања но где је живот бесконачни.

Нека Господ његову душу упокоји у Царству Небескоме, а нама дарује утеху, пре свега његовим родитељима који су овде са нама, за изгубљеним сином, јер он није изгубљен, он је управо сада нађен јер се налази у наручју Божијем у Његовом сећању и памћењу. Када певамо овде *вјечнаја памјат*, вечан спомен, то се не односи на нас овде на земљи да ће он вечно у нама и код нас остати у сећању, него у Божијем сећању. Ми му то желимо, јер ми

смо привремено овде, данас, сутра сви ћемо одавде отићи, али он остаје у сећању Божијем. Бог да га не заборави, и тако и њега и нас када ми пођемо одавде сви, да има ко да каже *вјечнаја памјат*.

Нека Господ упокоји душу оца Јована у Царству своје Небескоме и нека му је лака ова земља овде манастирска у којој он телом почива чекајући Васкрсење мртвих. Амин, Боже дај.